

نگته بازی

«فوتبال ندارد» یعنی چه استاد؟

در آستانه آغاز جام جهانی، اظهار نظر ها پیرامون این مسابقات به بیشترین حد ممکن رسیده است. کارشناسان در مورد ۳ بازی ایران در جام جهانی حرف می زنند که طبیعتا شما می توانید با بعضی از آنها موافق یا مخالف باشید ولی برخی موارد اما واقعا شاهکار است. مثلا حسن آقای روشن که جزو بزرگان فوتبال ایران هم بوده در مورد بیشترین شانس پیروزی ایران در این مرحله گروهی گفته: «امریکا را می بریم، چون فوتبال ندارد.» این روحیه برتری جویی خیلی هم خوب است، اما نباید وارد این دست تحلیل های سطحی شد. قطعاً فوتبال ورزش اول آمریکا نیست اما آنها در این حوزه سرمایه گذاری های بسیار زیادی انجام داده اند. از سال ۹۴ که آمریکا میزبانی جام جهانی را برعهده گرفت تا امروز، آنها قدرتمندتر شده اند و حالا نسل طلایی شان را در اختیار دارند. بنابراین باید واقع بین بود.

اینقدر «ویژه» هم دیگر خوب نیست!

تیم ملی به جام جهانی رفته و الان طبیعتا انتقادها از فهرست نهایی اعلام شده از سوی کارلوس کی روش مؤثر نخواهد بود. فاز حمایتی در این برهه قابل توجه و توجه است اما انصافا نوع پشتیبانی باید طوری باشد که با منطق هم جور دربیاید. به عنوان مثال یکی از اهالی فدراسیون فوتبال که اجازه بدهید اسمش را نگوییم، گفته: «کی روش نگاه ویژه ای به جوانان دارد.» آقا ما مخلص شما هم هستیم، اما این جمله در شرایطی که ایران مطابق آمار صاحب پیرترین تیم حاضر در جام جهانی شناخته شده، چندان جالب توجه به نظر نمی رسد. ما تنها تیمی هستیم که یک بازیکن کمتر از ظرفیت مجاز فیفا به قطر برده ایم، در حالی که می شد این یک سهمیه را با یکی از همان جوانانی که کی روش نگاه ویژه ای به آنها دارد پر کرد.

چرا تر کیه؟

اردوهای خارجی تیم های باشگاهی در ایران همیشه یک سئوזה بحث برانگیز بوده است. این اردوها در خیلی از موارد توجیه دارند. بالاخره اگر قیمت ارز متناسب باشد و امکانات سخت افزاری و شرایط آب و هوایی کشور میزبان هم خوب باشد، می توان آنها را یک فرصت مطلوب برای آماده سازی تیم ها و نیز تغییر روحیه بازیکنان دانست. با این حال مثلا برپایی اردوی گل گهر و چند تیم دیگر لیگ برتری در ترکیه در مقطع فعلی، کمی عجیب به نظر می رسد. ترکیه این روزها اگر از خود ایران سر دتر نباشد، گرم تر هم نیست. به علاوه این کشور به تازگی محل وقوع یک حادثه تروریستی بوده که به هر حال یک نکته منفی برای آن به شمار می آید. قیمت ارز هم که بالاست و چنین سفری از نظر مالی نمی تواند ارزنده باشد. خب منطق تان چیست؟

دو حه از مسیر تهران

همه آنها یی که به لیگ برتر برگشتند و به تیم ملی رسیدند

روز به چش می

این بازیکن هم سال های گذشته به طور کامل از تیم ملی دور شده بود. او اما با ترک لیگ قطر و بازگشت به استقلال در پاییز گذشته، دوباره خودش را در میدان دید قرار داد. چش می این اواخر به اردوهای تیم ملی می عوت شد و سرانجام به جام جهانی هم رسید.

مثال معکوس؟ امیر حسین حسین زاده

عکس همه آنچه در مورد بالای ها گفتیم، راجع به امیر حسین حسین زاده صدق می کند. در شرایطی که کمتر بازیکنی ریسک به چالش کشیدن خودش در لیگ های اروپایی را داشت، حسین زاده قید جایگاه تثبیت شده اش در استقلال و نیز حضور های مداومش در تیم ملی را زد و با اصراری عجیب راهی شارلروا در لیگ بلژیک شد. نتیجه؟ هیچ، مگر اینکه او مدت ها است به تیم ملی دعوت نمی شود و هیچ شانس برای حضور در جام جهانی قطر ندارد.

باشگاهی بدش، حتی باعث شد خیلی از هواداران فوتبال این مدافع میانی را فراموش کنند. پس این حال او از مدت ها قبل تصمیمش را برای ترک تیم چینی و حضور در پرسپولیس نهایی کرده بود. گنجی انقدر مصمم بود که ماهه پیش از عقد قرارداد با سرخپوشان، در این تیم مشغول تمرین شد. با آغاز فصل هم گنجی در ترکیب اصلی پرسپولیس به میدان رفت و حالا همراه تیم ملی در قطر به سر می برد.

رامین رضاییان

او از نخستین بازیکنانی بود که احساس کرد برای بازگشت به تیم ملی و برخورداری از شانس بازی در جام جهانی باید به ایران برگردد. در نتیجه به سیر نزولی حضورش در لیگ قطر پایان داد و از بین ۳ تیم فصل لیگ بیست و یکم به پرسپولیس برگشت. اگر چه دوران حضور او در این تیم طولانی نشد و رامین ابتدای فصل جاری به سپاهان رفت، اما به هر حال شاهد بازگشت این مدافع راست به تیم ملی بودیم؛ اتفاقی که صد البته حضور دوباره کارلوس کی روش هم در وقوع آن بی تأثیر نبوده است.

یک مقطع مهم از مسابقات مرحله انتخابی، در آگان اسکوچیچ عملا بیرو را کنار گذاشت و امیر عابدزاده را به ترکیب اصلی فرستاد. علیرضا هم احساس خطر کرد و به ایران بازگشت. تصمیم او جواب داد و بیرو حالا گلر اول و بی حرف و حدیث تیم ملی ایران در جام جهانی خواهد بود.

پیام نیازمند

در ترافیک وحشتناک موجود در دروازه تیم ملی، پیام نیازمند هم به این نتیجه رسید که نیمکت نشینی در پرغال بارش معجزه نخواهد کرد. در نتیجه او اوایل فصل جاری پیشنهاد سپاهان را پذیرفت و با حضور دوباره در ایران به تیم ملی رسید. هر چند نیازمند در راه قرار گرفتن در فهرست نهایی تیم ملی برای مسابقات جام جهانی بیشتر از هر چیز دیگری مدیون تصمیم کی روش برای انتخاب ۴ دروازه بان بود.

مرتضی پورعلی گنجی

عملا می توان گفت سال های اخیر محو بود و انتخاب های

سال های گذشته به دلایل متعدد شاهد گرایش شدید فوتبالیست های ایرانی به حضور در لیگ های خارجی بودیم. افزایش قیمت ارز یکی از این دلایل بود و البته انگیزه های دیگری هم وجود داشت. با این حال از حدود یک سال پیش نه تنها شمار بازیکنان خارج شده از لیگ برتر به شدت کاهش یافت، بلکه شاهد مهاجرت معکوس هم بودیم. دلیلش روشن است. در سال جام جهانی بازیکنان ریسک به خطر انداختن جایگاه شان را نپذیرفتند. آنها تر جیح دادند به جای تلاش برای تثبیت موقعیت در یک تیم خارجی، در لیگ برتر ایران توپ بزنند و از حداکثر شانس برای راهیایی به فهرست تیم ملی استفاده کنند. این رویکرد در مورد چند بازیکن جواب داد.

علیرضا بیرانوند

دوران کابوس واری را در ۳ تیم بلژیکی و پر تالی پشت سر گذاشت. او البته هرگز مشکلی برای اصل دعوت به اردوهای تیم ملی نداشت، اما نیمکت نشینی در فرنگ باعث به خطر افتادن جایگاه این دروازه بان در ترکیب اصلی شد. حتی در

ترکیب کشف

آیا ترکیب بازی با تونس، ارنج اصلی ایران در جام جهانی است؟ دلایلی در تأیید و رد این فرضیه بخوانید

تیم ملی فوتبال کشورمان در آخرین و یکی از مهم ترین مسابقات تدارکاتی اش پیش از جام جهانی ۲۰۲۲، قطر با ۲ گل برابر تونس شکست خورد. این مسابقه به دلیل پافشاری کارلوس کی روش، پشت درهای متوسط، دست درازنای این همه، آنچه در مورد این مسابقه می دانیم آن بسته و در فضایی کاملا پلیسی برگزار شد. در نتیجه کمترین اطلاعات ممکن از بازی به بیرون درز کرد؛ چنان که حتی رسانه رسمی فدراسیون فوتبال ۲ کشور، دقیق متفاوتی را به عنوان زمان به ثمر رسیدن گل های حریف اعلام کردند! با این همه، آنچه در مورد این مسابقه می دانیم آن است که ابوالفضل جلالی که به عنوان بازیکن ذخیره به زمین آمده بود، از میدان اخراج شده و احتمالا تیم ملی ایران با این ترکیب اولیه مقابل تونس صفارایی کرده است؛ علیرضا بیرانوند، مرتضی پورعلی گنجی، مجید حسینی، صادق محرمی، میلاد محمدی، روزبه چش می، سعید عزت اللهی، احسان حاج صفی، علیرضا جهانبخش، وحید امیری و مهدی طارمی.

چرا این ترکیب اصلی تیم ملی است؟

دلایل زیادی وجود دارد در تأیید اینکه ترکیب ابتدایی دیدار مهم با تونس، به احتمال فراوان همان ارنج اصلی کی روش در دیدارهای جام جهانی به ویژه مسابقه ابتدایی برابر انگلستان خواهد بود. از جمله موضوعاتی که این گزاره را تقویت می کند، حضور علیرضا بیرانوند درون دروازه است. به هر حال کمتر کسی تردید دارد که بیرو گلر اول ایران در قطر خواهد بود و احتمالا انتخاب او برای بازی با تونس نشان می دهد کی روش خواسته نفرات اصلی اش را محک بزند. در قلب خط دفاعی از زوج پورعلی گنجی و حسینی استفاده شده؛ ۲ نفری که در ۲ بازی پابانی جام جهانی مقابل اسپانیا و پرتغال هم فیکس بودند. استفاده از ۳ هافبک دفاعی که خوشایند کی روش است، بر احتمال اصلی بودن این ارنج می افزاید. او روز به روز به بازی گرفته شد که می دانیم بازیکن مورد علاقه کی روش، رامین در این مدت به اردوها دعوت نمی شد، اما با بازگشت کی روش، دعوت او هم از سر گرفته شد و بعید است این بازیکن در ارنج اصلی نباشد. نکته آخر هم به پشت دفاع چپ برمی گردد؛ جایی که در جام قبلی شاهد حضور احسان حاج صفی بودیم و از قضا او یکی از بهترین مدافعان چپ مرحله گروهی لقب گرفت، اما در مصاف با تونس از میلاد محمدی در این پست استفاده شد. به هر حال، این چند روز را هم باید صبر کنیم و ببینیم تیم ملی با چه ترکیبی جام جهانی را آغاز خواهد کرد.

چرا ممکن است این، ترکیب اصلی نباشد؟

آنکه تردید امیز در مورد ارنج بازی با تونس وجود دارد که نشان می دهد شاید هم همه این ۱۱ نفر، منتخبان کارلوس در دیدار با انگلستان نباشند. دلیل اول زوج قلب خط دفاعی است. در آگان اسکوچیچ به استفاده از محمدحسین کنعانی زادگان و شجاع خلیل زاده اصرار داشت. کارلوس کی روش هم این دو نفر را مقابل دروازه ایران حفظ کرد، حتی به بهای اینکه از اختلافاتش با شجاع چشم ببوشد. به علاوه این دو بازیکن در تیم باشگاهی هم هم تیمی هستند و در اوج هماهنگی به سر می برند. در نتیجه اینکه ناگهان کی روش از این همه مزیت دست بشوید و زوج جدیدی را بیازماید، کمی دور از ذهن است. دیگر نکته تردید امیز به پشت دفاع راست نیست. نکته آخر هم به پشت دفاع چپ برمی گردد؛ جایی که در جام قبلی شاهد حضور احسان حاج صفی بودیم و از قضا او یکی از بهترین مدافعان چپ مرحله گروهی لقب گرفت، اما در مصاف با تونس از میلاد محمدی در این پست استفاده شد. به هر حال، این چند روز را هم باید صبر کنیم و ببینیم تیم ملی با چه ترکیبی جام جهانی را آغاز خواهد کرد.

میراث آجورلو

بازگشت استقلال به عصر اعتصاب

در شرایطی که قرار بود دور جدید تمرینات استقلال از روز جمعه آغاز شود، بازیکنان حاضر نشدند تمرین کنند؛ این همان اتفاق مرسوم در فوتبال ایران است که به آن «اعتصاب» گفته می شود. در یک دهه گذشته به وفور شاهد وقوع این اتفاق در تیم های مختلف و از جمله پرسپولیس و استقلال بوده ایم. البته در چند سال اخیر با توجه به افزایش درآمد سرخانی ها از مسیر راه اندازی سامانه های پیامکی و نیز بهره مندی از کارگزار تبلیغاتی، تعداد اعتصاب ها بسیار کاهش یافت و تقریبا به صفر رسید، اما حالا چراغ این ماجرا یک بار دیگر در استقلال روشن شده است. آبی پوشان به دلیل آنچه عدم اجرای تعهدات از سوی باشگاه خوانده شده، در تمرینات تیم شرکت نکردند و این می تواند آغاز دور جدید مشکلات در باشگاه باشد.

آنچه را این روزها در مجموعه استقلال شاهدش هستیم، باید میراث مصطفی آجورلو دانست. مدیرعامل پیشین استقلال اگر چه با این تیم موفق به کسب عنوان قهرمانی لیگ برتر شد، اما مدیریت بسیار پرهزینه ای داشت. غیراز ریخت و پاش های فراوانی که حتی دامنه آن به دستمزد های عجیب و غریب در بخش معاونان و کارمندان اداری هم کشید، استقلال قرار دادهای بسیار درشتی را هم با بازیکنان بست که درز کردن برخی از آنان به شدت مایه تعجب شد. برخی می گویند میانگین رقم قرارداد در این باشگاه به چیزی حدود ۱۵ تا ۲۰ میلیارد تومان رسیده که این اعداد به تعدادی از نفرات کاملا متوسط تیم هم پرداخت شده است. طبیعتا پرداخت این پول ها برای باشگاه ساده نیست و حالا هم بازیکنان از حضور در تمرینات سر باز زده اند. نکته نگران کننده این است که خود علی فتح الله زاده به عنوان مدیرعامل جدید استقلال اصولا «مدیر هزینه» به حساب می آید و مهارت چندانی در درآمدزایی ندارد. حالا اینکه او چطور قرار است فوج بدهی ها و تعهدات به جا مانده از دوران آجورلو را ادا کند، واقعا روشن نیست. همه اینها در حالی است که شنیده می شود حتی بخشی از عواید ناشی از فروش ۱۰ درصد از سهام باشگاه استقلال هم صرف مخارج جاری شده و باز جواب نداده است.

